

specielt maa erkjende for at være en stor Forbedring. Ved dette Forslag vilde det være muligt at faae Premierlieutenanter i en forholdsvis ung Alder, i en Alder af 20 til 22 à 23 Aar. Det vil jo altid blive et vanskeligt Spørgsmaal at stille Grændsen mellem det faste og det værnepligtige Befalingsmandskab. Jeg for mit Bedkommende gaar efter min Overbevisning ud fra, at man bør holde saameget fast Befalingsmandskab, som man har Raad til, og kun bruge det værnepligtige Befalingsmandskab som supplerende. Jeg tror nu vel, at det foreliggende Forslag kan være nogenlunde tilfredsstillende, hvad det faste Befalingsmandskab angaar, men jeg har den Indvending at gjøre imod det, at man ikke efter det vil komme til at uddanne tilstrækkeligt mange Befalingsmandselever som værnepligtige Befalingsmænd. Jeg har nemlig ikke nogen meget stor Tro paa denne Udtagelse af Eliteoldater som Underkorporaler, naar Uddannelsesstiden for Soldater er saa kort, som den vil være for Infanteriets Bedkommende. Efter en 5 Maaneders Uddannelse at ville udpege enkelte specielt dygtige Soldater som dem, der i Fremtiden skulle gjøre Tjeneste som Underkorporaler, tror jeg ikke fører til Noget; man lever vistnok i en Sluison i saa Henseende. Dermed vil jeg ikke have sagt, at jeg ønsker den nuværende Underkorporalsinstitution opretholdt, thi jeg betragter den i høi Grad som uheldig; men man kan undvære den i det Dieblif, man i alt Fald for Infanteriets Bedkommende vil gaa til en forøget Tilbageholdelse af Befalingsmandselever. Der er forlangt 34 pr. Regiment; naar man nu forlangte 64, saa vilde man faae et saa stort Antal, at man vistnok fuldstændig vilde kunne undvære Underkorporaler. Jeg er enig med den høitagtede Krigsminister i, at vi ikke for Fremtiden faae indført i en Lov en Bestemmelse om Forstærkningens Indkaldelse, da det dog praktiff har viist sig, at en saadan Indkaldelse ikke hidtil er sket, og neppe vil komme til at ske; men jeg tror da ogsaa med det Samme, at man maa være paa det Vene med sig selv om, at Forstærkningen ikke vil faae nogen Betydning, i det Mindste bliver den meget ringe. Med det ærede Medlem for Bornholm (Dam) maa jeg være enig i, at det dog vistnok vilde være en Overveielse værd, om det ikke vilde være ret forstandigt at beholde Bornholms Væbning. Bornholm er en saa adskilt liggende Del af Staten, at det dog neppe vilde være rigtigt under en Krig at lade den ligge aldeles uden Forsvar. Den nemmeste

Maade at faae et Forsvar, som vel ikke vilde være overordentlig heldigt, men som dog vilde kunne gjøre sin Nytte, vilde vistnok være at beholde den Ordning af Væbningen, som nu eksisterer. Jeg skal forøvrigt ikke gaa videre ind paa Lovforflagets Enkeltheder; jeg skal kun ligeoverfor det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (N. Jensen, Standerborgs Amts 2den Valgkreds), og ligeledes overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) tillade mig en enkelt Bemærkning. Begge de ærede Herrer synes at gaa ud fra, at man kan kæmpe lige saa godt med daarligt uddannede Soldater, det vil sige, med i kort Tid uddannede Soldater, som med fuldstændig uddannede; men dette tror jeg dog er en Feiltagelse. Skal et dansk Armeekorps staa lige over for et fremmed Armeekorps, skal det nok, hvis det danske Armeekorps har faaet en væsentlig flettere, kortere Uddannelse end det fremmede, vise sig under Kampens forskjellige Momenter, at det vil have en for os høist sørgelig Indflydelse. Delvis beror imidlertid den hele Ansuelse, der i saa Henseende blev udtalt af det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen), paa en Misforstaaelse; thi selv om vi havde Raad til at give alt udfkrevet Mandskab den Uddannelse, som vilde være nødvendig, for at det kunde staa fuldkomment lige over for saadanne Tropper, med hvilke det kunde tænkes at komme i Kamp, vilde derved ikke paa nogen Maade være indført en staaende Hær; thi det er vistnok afgjort, at den meget lange Tjenestetid, af 3 til 5 Aar, som finder Sted i de store Lande, er ikke indført for den militære Uddannelses Skyld, men for at faae dem bedre dreserede til Soldater i streng Forstand og for i det Hele taget at have en stor Stykke ved Haanden under kommende Omstændigheder, men noget Saa-dant har jo ikke været Tilfelde her i Landet, selv ikke inden 1848, for Infanteriets Bedkommende; i det Mindste, saavidt jeg veed, forlangtes der ikke mere end 1½ Aars eller 16 Maaneders Tjeneste. Altsaa, selv om man forlangte fuldstændig militær Uddannelse, vilde der deri ikke ligge nogensomhelst Fordring paa en staaende Hær. Den Udvikling, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) gav af det politiske Moment, der ligger i en Militærhær lige over for en vel uddannet Hær, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Jeg tror, at man her maa gaa ud fra, og det, som maa være det Bevægende i denne Sag, maa være det at faae Hæren saaledes organiseret og saaledes uddannet, at den kan tage Kampen op med nogen